UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Quorum bonorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96119

Visual Library

quas ibi facio, ꝛ dic vt ibi. ¶ Querit gl. quid ſi ago petitorio tan
tum, an poſſim cogi quod agam poſſeſſorio? Dic vt in gl. ¶ Que
rit gl. vtrū abſolutoria lata in petitorio, pariat exceptionem rei
iudicate in poſſeſſorio? Gl. hic dicit multum bene. ¶ Quero, an
hoc ſit ſemper verum. Dyn. examinat in d. c. qui ad agendum, li
cet in multis deficiat. Sed dic, vt plene dixi in d. §. nihil com
5 mune. ¶ †Vltimo ponit gloſſ. regulas interdictorum. vide eas.

LEX IIII.

1 SI quis. †Ab initio debet actor ſuas actiones proponere. h. d. hec lex allegatur ꝙ quis debet in libello actionem exprimere. De hoc dicam in l. edita actio, ſ. de eden. ꝛ per gl. ff. de eden. l. j. circa princ.

Quorum bonorum. Rubr. II.

¶ Dictū eſt ſ. de interdic. in genere, ſequiẗ videre in ſpecie, ideo primo ponit de interdict. quo. bon. quod eſt vniuerſale, ꝛ adipiſcende poſſeſſionis. ¶ Quero, quare dicatur quorum bonorum? Gl. ad hoc reſpondet, ꝛ bene. ¶ Querit gloſſ. in quo differt hoc interdictum a petitione hereditatis, ꝛ in quo conueniunt? Dicam ſtatim in l. j. quia gl. plene hic non tradit.

LEX I.

3 ☞ Si filius eſt in quaſi poſſeſſione filiationis, nō habet neceſſe probare ſe filium.
4 Bonorum poſ. poteſt dari nemine petēte, parte non citata, ꝛ cauſa ſummarie cognita
5 In bono. poſ. cōtra tabul. nō ſunt plene probationes. ꝛ nu. 6, ꝛ 10.
9 In hoc interdicto petit quis ſe conſtitui poſſeſſorem.
13 A ſententia lata in iſto interdicto non appellatur.

1 HEreditatem. †Qui habet bonorum poſſeſſionē, non poſſidet ideo, ꝑ adipiſcēda poſſeſſiōe debet iſtd interdictū ꝓponere, ꝛ de ſuo iure docere. h. d. Opp. hic innuitur quod hoc interdictum datur ad hereditatē, Sꝫ contra, hereditas eſt ius incorporale, ꝛ hoc interdictū nō daẗ ad incorporalia, vt l. ij. ff. eo. Exponit gl. hereditatē. id eſt, poſſeſſionem rerū hereditariarū. Opp. ſecūdo, ꝛ videẗ qđ filius preteritꝰ rūpat teſtamentū ipſo iure, vt l. Gallus. ꝛ l. fi. ff. de liber. ꝛ poſthu. Sol. Ibi loquitur in filio ſuo preterito, hic in emācipato. Opp. diciẗ
2 hic, qđ quis debet probare filiū. †Cōtra probatio filiationis eſt impoſſibilis, vt l. Lucius. ff. d cōdi. ꝛ demōſtra. Sol. Dico, quod eſt impoſſibile probari vere, ſed probatur preſumptiue, ſm formam l. filiū. ff. de his qui ſunt ſui vel alie. iur. Audiui tamē domi. Iac. dicentem, qđ erat caſus, in quo filiatio poſſet vere ꝓbari, vt puta, vir ꝛ vxor fuerūt incarcerati, ꝛ recluſi per annū. ꝛ duo ſteterunt ad cuſtodiā, nam illi poterūt teſtificari de veritate, qđ filius ibi natus, eſt filius illius viri, qꝛ alius non intrauit, nec ingredi
3 potuiſſet, quin ipſi vidiſſent. qđ ſatis placet. †Item oppo. ꝛ videtur, qđ quis filius preſumatur, ꝛ non habet neceſſe ſe probare filium, ſed aduerſarius debet probare contrariū, vt l. no nudis. ꝛ l. non epiſtolis. ꝛ qđ ibi not. ſ. de proba. Sol. Hic filius non erat in quaſi poſſeſſione filiationis, alias preſumeretur filius, vt in cōtrarijs. Et ideo cauti aduocati faciūt duos articulos. In vno dicūt ipſum eſſe filiū, in alio qđ eſt in poſſeſſione filiationis, quod ſic habebatur, ſic reputabatur, ſic tractabatur: ꝛ ſic eſt vnū de proprietate: Aliđ eſt de quaſi poſſeſſiōe, vt l. j. §. ij. ff. de queſtio. Opp. a
a cta facta[a] in vno iudicio, faciūt fidē in alio, inter eaſdē perſonas, vt not. in l. is apud quē. ſ. de eden. Sed iſte in primo iudicio, quādo petit bonorū poſ. contra tabu. probauit ſe filium, ergo in hoc ſecūdo non habet probare neceſſe. Sol. Quidā dicunt qđ in hoc ſecūdo iudicio probat ſe tūc probaſſe. Gl. dicit, qđ immo habet neceſſe probare plene, nec obſtat qđ probauit in primo, quia illa probatio nō fuit facta in figura iudicij, lite cū alio cōteſtata, ſed cauſa nō plene cognita, vt l. ſeruus. de bono. poſ. ꝛ de leg. preſtan. l. filium. §. ſi quis. vide gl. Iſta gl. videtur cōtra l. iij. §. ſi cauſa cognita. ff. de bonor. poſſ. vbi dicitur qđ bonor. poſſeſ. datur cauſa cognita, ergo parte citata. ꝛ l. i cauſa. §. cognita. ff. de minor. Sol. Quidā hoc fatentur, ꝛ iſtud[a] videtur tenere Rof. in tit. de bonor.
4 poſſ. ꝛ in tit. de bono. poſ. contra tabul. Eius opi. †ego non teneo, per l. ſeruus. ff. de bono. poſ. vbi dicitur qđ bono. poſſ. poteſt dari nemine petente, ergo multo magis parte nō citata. Non obſtat qđ dicitur, datur cauſa cognita, qꝛ intelligo cauſe cognitionem fieri ad informationē iudicis, vt plene dixi. in d. §. cauſa cognita. vbi plene examinaui. Sed cū hodie nō ſit neceſſe qđ bono. poſ. petatur, ſed cognoſcatur, vt l. fi. ſ. qui admi. ad bono. poſſ. domi. Iaco. But. dicebat qđ triplex eſt actꝰ. Primus enim, eſt agnitio bon. poſſ. contra tab. ſecundū formā d. l. fi. ꝛ per hunc, teſtamentū non
5 rumpitur, ſed conſequitur quis ius rūpēdi. †Secūdus actus, eſt ius, qđ petatur per contra tab. teſtamentuꝫ rumpi, dato libello, lite conteſt. ſicut in querela, vt l. filio. §. j. ff. de inoff. teſta. ꝛ ſ. de col. l. vt liberis. tamen in hoc iudicio nō fient plene probationes, ideo quia fieri ſperantur[b] in interdicto quorū bonorū, vel in petitione hereditatis. ita loquitur hec lex. Tertius actꝰ eſt interdictū, ſeu iudicium quorū bonorū vel petitio hereditatis, ꝛ de hoc loqtur
6 hic. Dico hoc nō placet, †qꝛ in interdicto quorū bonorum, plene probationes nō requirūtur, immo fit cognitio ſummaria, vt hic not. gl. ij. ꝛ ĩ. dicā. Dico ergo qđ per ſolam agnitionem factam coram iudice, rūpitur teſtamentū ſi agnoſcens habeat ius rumpendi, qđ examinabitur poſtea in interdicto quorū bonorū ſummarie, ꝛ in peti. hered. plenarie, ꝛ ita loquitur hic. Habes de hoc tex. expreſſum. ſ. de cur. furi. l. fi. §. ij. Opp. ſentētia lata ſup filiatione facit ius. vt l. j. §. fi. de lib. agno. ꝛ ff. de ſtatu homi. l. ingenuū. cum ergo in primo iudicio fuerit pronūciatū ſuper filiatione, ergo, ꝛc. Sol. Dicit gl. qđ in primo iudicio nō fuerit pronunciatum ſuper filiatione. Vel dic melius qđ ille leges loquuntur quādo eſt pronunciatū lite agitata, a cōtradictore legitimo, alias nō facit ius. vel l. cū nō iuſto. ff. de colu. deteg. ſed hic in primo iudicio cōtradi
7 ctor nō fuit, ergo, ꝛc. †Quero, in quo differat[c] hoc iterdictū a pe
c titione hereditatis. Gl. hoc tāgit ſuper rub. ſed nō plene. Tu dic plenius qđ differāt in origine. Nam petitio hereditatis, eſt ciuilis inducta a Senatu, vt l. vlt. ſ. de petitio. hered. ꝛ l. itē veniūt. §. preter hec. ff. eo. tit. Iſtud interdictū eſt de iure pretorio, vt l. j. ff. eo. Et ex hoc ſequitur alia differentia, qꝛ hereditatis petitio directa datur heredi de iure ciuili. Vtilis datur heredi de iure ꝓtorio. In interdicto ecōuerſo, qꝛ directū datur heredi de iure pretorio, vtile datur heredi de iure ciuili. Itē differunt in natura. Nam petitio hereditatis eſt bonefidei, vt Inſtitut. de actio. §. actionū. ꝛ
8 ſ. de petitio. heredi. l. fi. †Iſtud interdictū eſt ſtricti iuris. Item differunt in modo proponēdi. Nā petitio. hered. quis petit ſe pro
9 nunciari heredē, vt l. licet. ff. de petit. heredi. †In hoc iudicio, ſeu interdicto, quis ſe petit poſſeſſorem conſtitui, vel poſſeſſionem ſi
10 bi tradi, vt hic, ꝛ l. j. ff. eo. †Itē differunt in modo probandi, nam
d in hoc iterdicto fit ſummaria cognitio.[d] Ita tenet gl. hic, in ꝑnci. quam vide ꝛ iſtud eſt maioris vtilitatis, quā ſit i hoc interdicto. nam in pet. hered. requirūtur probationes vere, ꝛ liquide, in iſto interdicto ſufficerent probationes nō ita clare, qꝛ ſemiplene, vel preſumptiue cōcluderēt. Et eſt ratio, qꝛ cum iſta cauſa ſit modici preiudicij, qꝛ venit retractanda in petitorio, merito admittitur ſummaria cognitio, ꝛ ſemiplena probatio. argumē. l. iij. §. ibidem. ff. ad exhib. Facit ad hoc qđ videbitis. infra tit. ij. l. momentarie.
e Sed contra[e] hoc videtur qđ hic dicitur in gl. magn. ibi tu dic qđ plene, ꝛ nunc probat. Et ſic videtur velle quod requiratur plena probatio. In hac ergo eadē lege videtur glo. ſibi contradicere, nā in ſecunda gl. dicit ſummatim, hic dicit plene. Intellige illud qđ hic dicitur plene, non qđ requiratur plena probatio omnino, ſicut in petitione hereditatis, ſed ideo h. d. vt oſtendat probationes factas, cū agnouit bonorū poſſeſſio. nō ſufficere. Pro cuius declaratione potes dicere tria verba, ſcilicet qđ quedam eſt ꝓbatio legis debilis, nec plena, vt illa, q̃ fit parte abſente, nec citata nec in figura iudicij, ꝛ illa fiebat cū petebatur bonorū poſſeſſio. olim corā iudice, licet hodie ſufficiat agnitio tantū. Quedā eſt alia probatio ſummaria, ꝛ fit parte citata, ꝛ lite cōteſtata, ꝛ iſta fit in hoc interdicto, que pōt dici plena reſpectu illius, q̃ fit parte non citata. Ita loquitur gl. mag. hic. Quedam eſt alia ꝓbatio plenior, vt que fit ꝑte citata, ꝛ ꝓbationibus ad liquidū exquiſitis, ꝛ iſtud fit in petitione hereditatis. Itē differūt in effectu, qꝛ petitio here
11 ditatis datur ad corporalia, ꝛ ad incorporalia, †interdictum vero ad corporalia tantū, vt l. ij. ff. eodē. Item differunt ſecūdum quoſdam, qꝛ petitio hereditatis datur pro omnibus rebus, quas defunctus etiam nō poſſidebat, ſed detinebat, vt l. ꝛ non tantum. in
12 princ. ff. de peti. hered. †Sed hoc interdictū nō datur niſi pro rebus, quas, defunctus poſſidebat, vt ĩ. l. proximi. qđ nō placet per text. in l. j. i prin. ff. eo. in eo qđ dicit de bonis que important etiam res, quas quis nō poſſidebat, vt l. ij. §. hac actione. ff. de vi bo. rap.
13 ꝛ not. in l. rem in bonis. de acquir. re. do. †Item differunt qꝛ a ſententia lata in petitione hereditatis appellatur, in iſto interdicto non appellatur, quia eſt quodammodo queſtio momentanee
14 poſſeſſionis. †Quero, in quo concordant? Reſpondeo, in duo
15 bus modis. Primo, quia vtrunque eſt generale. †Item quia vtrūque datur contra eum qui titulo non poſſidet, ſi tamen nihil eſt vſucaptum vel preſcriptum, que verba qualiter intelligantur, dic vt not. in l. j. §. j. ff. eod.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Acta facta. An ante agnitionē bonorū poſſeſſionis requiraẗ citatio ꝑtis, ꝛ an per ſolam agnitionē bonorū cōtra tab. teſtamentū rumpatur? Bald. in rub. qui admit. iiij. q. ꝛ Bart. in d. §. ſi cauſa cognita. ꝛ in l. illud. in princ. ff. de contra tabu.
b ALEX. ¶ Fieri ſperantur. Adde Bal. in l. fi. ſ. vnde legitimi. ꝛ vbi non reperitur ſpeciale interdictum adipiſcende, datur remedium, d quo per Cyn. in l. ſi nulla. ſ. de acquir. poſ. vbi omnino vide.
c ALEX. ¶ Differat. Aduerte qđ iſtud interdictū adipiſcende, non datur heredi, q ſemel poſſidet res hereditarias, ꝛ dixit text. infra.

inſtit. de interdict. in §. adipiſcende. ⁊ not. gl. in c. ij. de confeſſis. in
vi. quod debet intelligi quando poſſidet, poſt aditã hereditatem,
ſecus ſi ante: tunc enim ipſe nõ poſſidet vt heres, ſed vt alius, q
non debet ſibi hoc nocere, arg. in l. delictis. de noxal. ⁊ idem in re-
medio, l. j. C. de edict. diui adr. tol. Et ad hoc vide, inſtitut. de act.
§. actionum. circa fin. ⁊ hoc eſt dictum Mathe. notabi. lxxiiij.
b ALEX. ¶ Summaria cognitio. No. qđ in iudicijs poſſeſſorijs, ⁊
vbi agitur de leui preiudicio, in cauſis ſummarijs, ſufficit ſemi-
plena pbatio per famam, vel per vnũ teſtem. Adde Bar. in l. ij. §.
fin. ſ. vbi in rem actio. ⁊ in l. de minore. §. tormẽta. de queſtioni. in
queſtione de effectu fame, licet ipſemet in l. admonendi. ⁊ in extra
uag. ad reprimendum. in verbo, ſummarie, videatur aliter dicere.
Uide qđ habetur in c. preterea. de ſponſ. in c. ſuper eo. de eo qui
cogno. conſangui. vxor. ſue. ⁊ vtrũ in iudicijs poſſeſſorijs proceda
tur ordinarie, vide Bal. in l. j. in princ. j. de ſer. in verſ. in text. ibi.
more ſolito. ⁊ vide Bart. in extrauagan. ad reprimendũ. in verbo
ſummarie. Et quod not. do. Joan. in c. j. de lit. conteſt. ⁊ Bart. in
§. nihil commune. Et hic adde Bart. in l. j. ff. eod. ⁊ dixit Bal. in l.
preſcriptione. ſ. ſi contra ius vel vti. publi. quod licet regulari-
ter requiratur probatio plena, tamen vbi concurrit fauor pro-
bantis, ⁊ modicum preiudicium ſufficit iuramentum. l. iij. §. duc.
ad Carbon. Item bene nota quod iſtud interdictum eſt vtile, vt
not. Bar. in l. fin. ſ. de edicto diui adri. tollen. dum ponit differen
tias inter remedium illius legis, ⁊ hoc interdictum.
c ¶ Sed contra. Uide quod habetur in l. ij. C. vbi in rem actio.
quia alleg. Bartol. contrarius in hoc.

LEX II.

Sj ex edicto. Qui habet bonorum poſſeſſio-
nem, debet intentare hoc inter-
dictum, vt conſtituatur poſſeſſor. hoc dicit. Per hanc le
gem dicunt quidam, quod interdictum illud nõ habet locum, ni-
ſi pro rebus quas poſſidebat defunctus, ſed aliter eſt veritas, vt
dixi ſupra l. proxima.

LEX III.

COnſtat. Hec eſt notabilis lex. †Exceptio do-
minij que requirit altiorem indaginem
non obſtat agenti interdicto adipiſcende poſſeſſionis,
a ſed ei debet per iudicem reſeruari. hoc dicit. Opp. de regula[a], do-
lo facis. ff. de doli except. ⁊ de regu. iur. in vj. c. dolo dicũt quidã,
quod illa regula non habet locum in poſſ. Ita not. gl. in l. j. j. tit. j.
2 ⁊ ibi dicam. hic gloſſ. dicit melius †quod in poſſeſſorijs habet lo-
cum illa exceptio, dolo facis, ſi aliquis eſt paratus incontinenti
* probare*, ſecus ſi illa exceptio requirit altiorẽ indaginem, quia
tunc reſeruatur. Ita loquitur hic, ⁊ hoc probat text. hic manife-
ſte, ibi omnibus fruſtrationibus, ⁊c. quaſi dicat, reiectis omni-
bus, que dilationem inducerent, ⁊ fruſtratoriam. Ideo not. bene
hanc legem. Pro hoc facit quod not. ff. de iudic. l. ſi de vi. ⁊ ſ. de
edic. diui adri. tol. l. fina. Facit l. ſi is, a quo, in princip. vt in poſſ.
leg. ⁊ quod dicam in l. j. j. titulo proximo.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Opp. de regula. Ubi hic gl. dicit melius. Not. qđ in
interdicto adipiſcende poſſeſſionis, admittitur exceptio dominij,
ſi incontinenti vult probare. ⁊ idem bar. hic. ⁊ vide in d. l. ſi. idem
hic allegat in glo. ⁊ Imo. in d. l. ſi ſocer. §. Lucius. ff. ſolut. matr.
* CLAVD. DE SEISS. ¶ Paratus incontinenti probare. Fal
lit quando quis vult adipiſci poſſeſſionem propter mendaciũ ad
uerſarij. ita notab. Bar. in l. ſi. ff. de rei vendi.

Quorum legatorum. Rubr. III.

¶ Dictum eſt ſ. de interdicto adipiſcende poſſeſſionis, quod eſt
generale, ſequitur de alio interdicto adipiſcende poſſeſſionis,
quod eſt ſingulare, ⁊ denominatur a principio interdicti, ſcilicet
quorum legatorum.

LEX VNICA.

1 ☞ Heredis aſſenſus aditam hereditatem non impedit interdi-
ctum, quorum legatorum.
2 Legatarius ſi accipiat ſua authoritate poſſeſſionem rei legate
vacantem, non amittit ius ſuum.

HEredi. †Heres ꝫ legatarium poſſidentẽ habet
hoc interdictum, vt ſibi poſſeſſionem re
ſtituat, vt poſſit Falcidiam retinere. hoc dicit. Opp.
⁊ videtur quod hoc interdictum competat etiam ſuc-
cedentibus ab inteſtato, vt ff. quando dies lega. ced. l. fina. ⁊ l. j. §.
ad eos. ad legem falci. Sol. fateor, ⁊ quod hic deficit, ſuppletur
per illam. †Opp. hic innuitur, quod heredis conſenſus impedit
hoc interdictum. Contra ff. eod. l. j. §. quod ait. Sol. Fateor quod
heredis conſenſus, poſt aditam hereditatem impedit, ſecus ſi an-
te, vt in contrario. Oppon. de l. j. §. ſi quis ex morte. ff. eod. Solu.
Aliud in donatione cauſa mortis, quam in legatis, ⁊ fideicom.
3 Ratio ibi patet. Oppo. ⁊ videtur †quod legatarius accipiendo
poſſeſſionem ſua authoritate, amiſit ius ſuum, vt ſ. de lega. l. non
dubium. Solu. Si legatarius accepit poſſeſſionem ſua authori-
tate, poſt eam apprehenſam per heredem, perdit ius ſuum, vt in
contrario. Secus ſi acceperit, eam vacantem. Ita loquitur hic.
Opp. non eſt dubium quod lex Falcidia reſecat legata in totum,
vt l. j. in princ. ff. ad legem falcid. Male ergo facit heres, qui vult
reuocare totam poſſeſſionem, vt retineat partem, reuocat enim
4 quod reſtiturus eſt, ⁊ ſic obſtat †exceptio[a], dolo facis. Glo. dicit
a quod illa regula non habet locum in poſſeſſorijs. Idem tenet gl.
in l. ſi quis conductionis. ſ. loca. ⁊ ff. de vi ⁊ vi arma. l. j. §. qui au-
tem a me. Dic ꝙ in interdicto recuperande poſſeſſionis, non ha-
bet locum regula, dolo facit quia ſpoliatus ante omnia debet re
ſtitui, vt l. ſi quis ad ſe fundum. j. ad legẽ Iuliam, de vi. not. in l. j.
5 in pnc. ff. de vi ⁊ vi arma. †In iterdicto vero adipiſcẽde poſſeſſio
nis, eſt diſtinguendum, aut ille, qui opponit, eſt paratus proba-
re incontinenti, aut non. Habuiſtis ſ. prox. ⁊ ibi dixi. In interdi-
cto vero retinende, dic vt l. ſi fundo. §. fina. de acquir. poſſeſ. ⁊ ple-
nius in l. naturaliter. §. nihil commune. eod. tit. ⁊ ibi per me.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Exceptio. An in poſſeſſorijs habeat locum exceptio,
dolo facis adde Bald. poſt gloſ. in l. j. in prin. ff. eod.

Vnde vi. Rubr. IIII.

¶ Dictum eſt ſupra, de interdicto adipiſcẽde poſſeſſionis, ſequi
tur videre de interdicto recuperande.

LEX I.

2 ☞ Interdicti vnde vi natura, cauſe, ⁊ effectus, per omnes nu-
meros intelliguntur.

a **REcte.** [a]† Pro defendis rebus, licet vim vi re-
1 pellere cum moderamine inculpate tutele
2 hoc dicit. Not. quod licet vim vi repellere. No. qđ †li-
b cet vnicuique ſe defendere[b]. non ſolum perſonam, ſed
etiam res, vt ff. ad legem aquil. l. ſcientiam. §. qui cum aliter. Op.
quod etiam poſſidenti nõ recte, licet vim vi repellere, vt l. j. §. qui
autem me, ff. eo. tit. Gloſ. hic ponit multas ſolutiones, quarum
quedam ſunt vere, ⁊ pro earum declaratione dic, Aut quis poſ-
ſidet iuſte quo ad omnes, ⁊ ſine dubio licet vim vi repellere quo
3 ad defenſionem, vt hic, ⁊ ff. eo l. j. §. vim vi. †Aut poſſidet iniuſte
quo ad eum, qui vim infert, ⁊ tunc aut infertur incontinenti, ⁊
non licet reſiſtere, vt l. iij. §. eum igitur. ff. eo. Aut ex interuallo, ⁊ li
cet reſiſtere, vt l. j. qui autem a me. ff. eo. Aut vis infertur ab alio,
a quo iniuſte poſſidet, ⁊ tunc indiſtincte licet reſiſtere, vt l. j. in fi.
ff. vti poſſide. ⁊ l. ſeq. eod. titu. Ex hoc habes expeditam primam
gl. excepto vno verbo, quod tibi recitabo per queſtiones. Opp.
de l. ſcientiam. §. qui cum aliter. ad legem aquil. Solu. Licet vim
4 repellere ad defenſionem, ⁊ non ad vindictam. vt in contrario†.

His premiſſis venio ad queſtiones, ⁊ quero, vtrũ ille, q poſ
c ſidet, vi, clã, vel pcario, poſſit vim vi repellere[c]. Gl. que
hic eſt, videtur dicere qđ nõ. Et vide gl. j. alibi tenet iſtud expreſ-
ſe, qđ qui poſſidet vi, clã, vel precario, poſſit vim vi repellere, vt l. j.
§. interdictũ autẽ. ff. vti poſ. Inſti. de interdi. §. retinẽde. quas gl.
Dyn. reprehẽdit, q nulla lege reperitur cautum. Et ita hic per-
d tranſit Cyn. m. hi videtur qđ in eo, qui poſſidet precario[d] non eſt
dubiũ, nam eo ipſo qđ mihi denegat reſtituere, videtur me ſpolia
re, ⁊ ideo poſſum eum ſtatim repellere, vt l. cum fundũ. ff. eod. ⁊ l. j.
§. ſiue autem. ff. eod. ⁊ qđ ibi not. ⁊ l. clam poſſidere. §. qui ad nun-
f dinas. ⁊ l. ſeq. de acquir. poſ. ⁊ hoc etiã dicti docto. ſentiunt, ſꝫ †in
eo qui poſſidet clam, eſt aduertendũ. Quandoqꝫ quis occupauit
poſſeſſionẽ clam vacantem, tunc nõ licet ſibi vim inferri, ⁊ ſic poſ-
ſet reſiſtere, vt l. ſequitur. §. itẽ ſi occupaueris. ff. de vſucapionib⁹.
6 †Quandoqꝫ quis occupauit poſſeſſionẽ non vacantem clã, tunc
quandoqꝫ per occupationẽ priuat dominũ naturali tantum tunc
dominus reuerſus, ſi non admittatur, poteſt inferre vim, nec li-
cet ſibi reſiſtere. Ratio, q qui eum nõ admittit, videtur tunc ſibi
facere vim in ciuili, vt d. §. q ad nũdinas. ⁊ l. ſeq. Ita intelligo glo.
in §. interdictum. ⁊ in §. retinende. Quandoqꝫ per occupationem
clandeſtinã quis occupat poſſeſſionẽ naturalem ⁊ ciuilem, quod
e contingit in fure[e], q accepit rẽ mobilem, ⁊ tunc licet inferri ſibi
violentiã, ⁊ poteſt ab eo res auferri, nec licet ſibi reſiſtere. Hic eſt
caſus i l. iij. ff. de fur. ⁊ l. itaque. ff. ad leg. aql. Uenio ad gl. magnã,
videtur, hic qđ licet vim vi repellere cum moderamine inculpate
7 tutele. †Quero, in quo conſiſtat illud moderamen. Gl. hic dicit,
circa tria. Primo circa modum. Scđo circa tempus. Tertio cir
ca cauſam. Primo modo, ſi infert vis cũ armis, debet reſiſtere cũ
armis. Subdit tamen gl. in fi. multum notabiliter, qđ ſi inferens
f erat ita fortis[f] quod plus poterat cum pugno, quam ego cum
enſe, tunc licet me etiam cum enſe tueri, vt l. j. §. vim vi. ff. eod. ⁊ l.